

พระราชบัญญัติไฟ

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

ชาติถยทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชโยนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๗๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรควบคุมการทำไฟ
การจำหน่ายไฟ และการนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ไฟ พุทธศักราช ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า

“ไฟกระดาศ” หมายความว่า ไฟซึ่งทำด้วยกระดาศ
หรือหนัง หรือด้วยวัตถุอื่นตามที่รัฐมนตรีจะได้กำหนดไว้
ในกฎกระทรวง

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพสามิต
ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๕๗๓

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำไฟ หรือนำไฟเข้ามาใน
ราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

เงื่อนไขแห่งการอนุญาตนั้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายไฟ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามความในมาตรานี้ ให้เรียก
เก็บไม่เกินปีละสิบบาท

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้ สิ้นอายุเมื่อสิ้นปี
ปฏิทินหลวง

มาตรา ๖ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้จำหน่ายหรือจำหน่ายไฟกระดาม
เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตตั้งขึ้น หรือเป็นไฟ
มีตราซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้นประทับอยู่

มาตรา ๗ ไฟกระดามที่จะประทับตรานั้น ให้นำมา
ประทับณที่ว่าการอำเภอ หรือสถานที่ซึ่งรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘ ค่าธรรมเนียมประทับตราไฟกระดาก ให้
เป็นไปตามกฎกระทรวง แต่ไม่ให้เกินอัตราร้อยละห้าบาท

มาตรา ๙ เมื่อพ้นกำหนด ๓ วัน นับตั้งแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ใน ครอบครองซึ่ง
แม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ ไฟกระดาก โดยมีได้รับอนุญาตจาก
อธิบดี

มาตรา ๑๐ ไฟกระดากซึ่งยังมีได้ประทับตราก่อนวันที่ ๑
เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ นั้น ต้องจำหน่ายตามราคา
ตลาดก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือตามราคาซึ่งอธิบดี
จะได้กำหนด

มาตรา ๑๑ กำหนดเวลาตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๘
และมาตรา ๑๐ นั้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะประกาศขยาย
สำหรับบางท้องที่ได้ ไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๑๒ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ให้
เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเข้าไปใน สถานที่ซึ่ง มีการ ทำไฟ
และให้มีอำนาจที่จะเข้าทำการตรวจค้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่การ
ทำไฟนั้นได้

ผู้พิมพ์ ใ้กระดาษจำต้องส่งมอบแม่พิมพ์ให้แก่เจ้าพนักงาน ถ้ากรมสรรพสามิตต์ประสงค์ได้แม่พิมพ์นั้นไว้ ก็ให้ชำระราคาแม่พิมพ์นั้นตามสมควร

อนึ่ง แทนที่จะรับมอบ แม่พิมพ์ดังกล่าวในวรรค ๒ เจ้าพนักงานอาจที่จะสั่งให้ผู้พิมพ์ ใ้กระดาษลบลดลายบนแม่พิมพ์นั้น และเมื่อได้ทำการลบลดลายเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานแล้ว ให้คืนแผ่นแม่พิมพ์นั้นแก่เจ้าของ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๔ วรรค ๑ มาตรา ๕ วรรค ๑ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้อนุญาต กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และ

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๗๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๑

มาตรา ๘ และเพื่อปฏิบัติการอย่างอื่นให้เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี